

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 42C/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121207072
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7121207072.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ing. Andreou Škapincovou, PhD., v spore žalobkyne: T. Z. I., B.. XX.X.XXXX, X. X. X, W., právne zastúpená JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takt

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi titulom náhrady škody sumu 1.091,49 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.091,49 EUR od 24.6.2021 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi titulom nemajetkovej ujmy sumu 2.500,- EUR, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobkyňi priznáva nárok na náhradu trov konania o nemajetkovej ujme v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalobkyňi priznáva nárok na náhradu trov konania o náhrade škody v rozsahu 41,24%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 6.9.2021 domáhala titulom náhrady škody zaplataenia sumy 1.545,40 EUR, titulom nemajetkovej ujmy sumy 8.000,- EUR a náhrady trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že na základe uznesenia vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odboru kriminálnej polície, sp. zn. ČVS: ORP-455/1-VYS-KE-2016 zo dňa 17. 8. 2016 bolo žalobkyňi vznesené obvinenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa ust. § 349 Trestného zákona. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podal na žalobkyňu obžalobu na Okresný súd Košice I sp. zn. 2Pv 185/16/8802-9 zo dňa 5. 12. 2016 pre trestný čin, pre ktorý bola žalobkyňa stíhaná. Konanie bolo vedné pod sp. zn. 4T/72/2016. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 4T/72/2016 zo dňa 10. 7. 2018 oslobodil žalobkyňu spod obžaloby okresného prokurátora, pretože skutok nie je trestným činom. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25. 9. 2018. Skutočnosť, že uznesenie vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odboru kriminálnej polície, sp. zn. ČVS: ORP-455/1-VYS-KE-2016 zo dňa 17. 8. 2016 o vznesení obvinenia žalobkyňi bolo nezákonným rozhodnutím, vyplýva podľa jej názoru z ustálenej súdnej praxe II.ÚS 25/2011, 4 M Cdo 15/2009, 4Cdo 183/2009 a I. ÚS 320/2016, ktorou argumentovala. Dňa 22. 4. 2021 podala žalobkyňa v súlade s ust. § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z., žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 1.545,40 EUR

z titulu náhrady účelne vynaložených trov trestného konania a náhradu škody vo výške 8.000,- EUR z titulu nemajetkovej ujmy v peniazoch na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktorá ju listom zo dňa 23. 6. 2021 sp. zn. VI/4 Gc 52/21/1000-4 odmietla ako nedôvodnú. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola právoplatne oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora, vznikla jej škoda z titulu účelne vynaložených trov konania, pozostávajúcich z trov obhajoby v trestnom konaní vo výške 1.545,40 EUR. Poškodená bola takmer dva roky a tri mesiace stíhaná pre skutok, ktorý ani nebol trestný. Napriek tomu musela vynakladať úsilie, brániť sa v trestnom konaní označovaním dôkazov vyvracajúcich obvinenie z tohto konania. Celý jej život bol v čase trestného stíhania zásadným spôsobom ovplyvnený jej obavami z toho, či napriek beztrestnosti svojho konania nebude uznaná vinnou. Z uvedeného dôvodu považovala žalobkyňa za primerané, aby za spôsobené traumy v jej osobnom a spoločenskom živote, v dôsledku trestného stíhania na základe vydaného nezákonného rozhodnutia, jej bola poskytnutá náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 8.000,- EUR.

3. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 28.10.2021 uviedla, že žalobkyňa v žalobe nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, na základe ktorého by jej prináležal nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. V zmysle rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k II. ÚS 163/2013-50 uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Ďalej poukázala i na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/201/2007 zo dňa 30.07.2008. Konštrukciu spočívajúcu v tom, že nezákonným je uznesenie o vznesení obvinenia s poukazom na to, že trestné stíhanie obvineného bolo zastavené alebo obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený a vzhľadom na zastavenie alebo oslobodenie je uznesenie o vznesení obvinenia nezákonným rozhodnutím, nie je podľa žalovanej možné akceptovať a to najmä s prihliadnutím na to, že takáto konštrukcia nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z.. Zákon č. 514/2003 Z.z. v žiadnom ustanovení neupravuje, čo i len rámcovo, takúto konštrukciu a nepriznáva jej status nezákonného rozhodnutia. V predmetnej trestnej veci konajúci prokurátor konal dôsledne v súlade so zákonom (Trestným poriadkom). V predmetnom trestnom konaní k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v Trestnom poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní nedošlo. V danej veci nie je splnená základná podmienka úspešného uplatnenia náhrady škody a to existencia nezákonného rozhodnutia. Vzhľadom k tomu neexistuje právny titul pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Žalobkyňa sa v žalobe domáhala náhrady skutočnej škody pozostávajúcej z trov trestného konania vo výške 1.545,40 EUR. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. pri uplatnení náhrady škody, ktorá spočíva v trovách trestného konania, je potrebné, aby išlo o účelne vynaložené náklady na obhajobu, za ktoré v danom prípade je možné považovať iba náklady stanovené v rozsahu tarifnej odmeny podľa príslušných vyhlášok ministerstva účinných v čase poskytovania právnych služieb. Žalovaná navrhla súdu pripojiť k tejto veci súvisiaci súdny spis týkajúci sa predmetného trestného konania, keďže nie je reálne bez príslušného spisového materiálu týkajúceho sa predmetnej trestnej veci preskúmať vierohodnosť a účelnosť vyúčtovaných trov trestného konania, resp. overiť, či jednotlivé úkony právnej služby zodpovedajú rozsahu tarifnej odmeny. V súvislosti s požadovanou výškou nemajetkovej ujmy (8.000,- EUR) žalovaná poukazuje na to, že nemajetková ujma v peniazoch sa v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. uhradza len vtedy, ak vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, pričom na určenie jej výšky je súčasne potrebné zohľadniť kritéria uvedené v ods. 3 daného zákona, a to osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Žalobkyňa v žalobe dostatočným spôsobom nezdôvodnila opodstatnenosť výšky požadovanej nemajetkovej ujmy a jej požadovanú výšku náležite nezdôvodnila zohľadňujúc § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Dôvody uvádzané žalobkyňou sú všeobecné, vágne a ničím nepreukázané. Spôsob určenia požadovanej výšky nemajetkovej ujmy žalobkyňou je neznámy a nevysvetlený.

4. Žalobkyňa v podaní z 3.12.2021 uviedla, že skutočnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia, kedy toto bolo oprávneným orgánom zrušené, obvinený bol oslobodený spod obžaloby, alebo trestné stíhanie proti obvinenému bolo zastavené, je nezákonným rozhodnutím a že v tejto oblasti je rozhodovacia prax ustálená, explicitne vyjadruje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/177/2017 z 26. 1. 2019, keď uvádza: „20. Od publikovania judikátu R 37/2014 sa rozhodovacia prax najvyššieho súdu ustálila (nie je rozdielna) v tom, že vtedy, keď došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby (prejednaný prípad), treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a

dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania“. Žalobkyňa sa stotožnila s návrhom žalovanej a rovnako navrhla pripojiť vyšetrovací spis vedený Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach, Odborom kriminálnej polície sp. zn. ČVS: ORP-455/1-VYS-KE-2016 a vykonať dokazovanie oboznámením jeho obsahu, častí týkajúcich sa účelnosti jednotlivých úkonov obhajoby. Žalobkyňa bola takmer dva roky a tri mesiace stíhaná pre skutok, ktorý ani nebol trestný. Celý jej život bol v čase trestného stíhania zásadným spôsobom ovplyvnený jej obavami z toho, či napriek beztrestnosti svojho konania nebude uznaná vinnou. Zároveň tieto obavy boli spojené aj s obavami o osud jej dvoch maloletých detí, ktoré boli v jej osobnej starostlivosti, a ktoré zásadným spôsobom odmietali výchovu ich otcom. Je nepochybné, že uvedený stav negatívne vplýval na rodinný aj osobný život žalobkyne.

5. Pojednávanie nariadené na 4.5.2022 bolo odročené na deň 7.10.2022 z dôvodu oboznámenia s obsahom spisu doručením fotokópií jednotlivých podaní. Súd na pojednávaní vykonal výsluch žalobkyne.

6. Na čl. 71-128 sa nachádzajú fotokópie jednotlivých podaní či úkonov z trestného konania.

7. V podaní z 13.5.2022 žalobkyňa navrhla zmenu žaloby, pokiaľ ide o uplatnenie príslušenstva pohľadávky k škode, preto žiadala pripustiť zmenu žaloby v znení „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1.545,40 EUR z titulu náhrady účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.545,40 EUR od 24. 6. 2021 do zaplatenia a sumu 8.000,- EUR z titulu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v celom rozsahu“.

8. Uznesením č.k. 42C/32/2021-140 z 9.6.2022 súd pripustil žalobkyňou navrhovanú zmenu žaloby.

9. Pojednávanie nariadené na deň 7.10.2022 bolo zrušené pre práceneschopnosť sudkyne, na pojednávaní dňa 2.11.2022 strany zotrvali na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

10. Oboznámením sa predloženými listinnými dôkazmi a ostatným spisovým materiálom súd zistil tento skutkový stav:

11. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 21.4.2021 vyplynulo, že žalobkyňa žalovanú požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 1.545,40 EUR z titulu účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní a náhradu škody vo výške 8.000,- EUR z titulu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Z Rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/72/2016 z 10.7.2018, právoplatným dňa 25.9.2018, vyplynulo, že súd žalobkyňu oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

Z Uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/6/2018 z 12.3.2018 vyplýva, že súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa sp.zn. 4T/72/2016 z 24.10.2017 a vrátil vec súdu prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie. V zmysle odôvodnenia rozhodnutia bolo povinnosťou súdu okrem iného vysporiadať sa aj s vplyvom ustanovenia § 10TZ na predmetnú vec.

Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie z 22.6.2017 vyplynula úhrada sumy 1.085,60 EUR dňa 22.6.2017 za právne služby za obdobie od 1.12.2016 do 21.6.2017 jej právnej zástupkyňi. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie z 13.2.2018 vyplynula úhrada sumy 774,20 EUR dňa 13.2.2018 za právne služby za obdobie od 11/2017 do 02/2018 jej právnej zástupkyňi. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie z 12.7.2018 vyplynula úhrada sumy 726,40 EUR dňa 12.7.2018 za právne služby za obdobie od 02/2018 do 07/2018. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie z 3.11.2017 vyplynula úhrada sumy 1.640,- EUR dňa 3.11.2017 za právne služby za obdobie od 6/2017 do 10/2017 jej právnej zástupkyňi. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie z 28.2.2017 vyplynula úhrada sumy 1.065,70 EUR dňa 28.2.2017 za právne služby jej právnej zástupkyňi.

Z odpovede žalovanej na žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku z 23.6.2021 vyplýva, že neboli splnené podmienky pre uspokojenie nároku žalobkyne na náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

Z vyúčtovania za právne služby za obdobie od 1.12.2016 do 21.6.2017 vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyňi vyúčtovala sumu 1.085,60 EUR. Z vyúčtovania za právne služby za obdobie od 2.11.2017 do 9.2.2018 vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyňi vyúčtovala sumu 774,20 EUR. Z vyúčtovania za právne služby za obdobie od 9.2.2018 do 10.7.2018 vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyňi vyúčtovala sumu 726,40 EUR. Z vyúčtovania za právne služby za obdobie od 21.6.2017 do 2.11.2017 vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyňi vyúčtovala sumu 1.640 EUR. Z vyúčtovania za právne služby za obdobie od 25.8.2016 do 1.12.2016 vyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyňi vyúčtovala sumu 1.065,70 EUR

Na čl. 73-128 sa nachádzajú jednotlivé podania žalobkyne, výsluchy, hlavné pojednávania v trestnej veci žalobkyne sp.zn. 4T/72/2016.

12. Po právnej stránke súd vec posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákona:

13. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 3 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 - 4 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. (4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 1 a 3 zákona č. 514/2003, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo

rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(2)

Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

(3)

Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.⁹⁾ Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 12 ods. 3 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z., pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu, b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

Podľa § 14 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,⁴⁾ na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

14. V prejednávanej veci bol predmetom sporu nárok žalobkyne podľa § 17 a 18 zákona č. 514/2003 Z.z. voči žalovanej na náhradu škody vzniknutej nezákonným rozhodnutím žalovanej a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Medzi stranami bolo sporné, či sú splnené predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody vzniknutej nezákonným rozhodnutím, v prvom rade či existuje nezákonné rozhodnutie, ako aj samotná škoda spočívajúca vo výške účelných trov konania, ako aj vznik a výška nemajetkovej ujmy. Medzi stranami nebolo sporné, že trestné stíhanie žalovanej trvalo od 17.8.2016 do 25.9.2018, t.j. 25 mesiacov, išlo o neväzobnú trestnú vec.

15. Súd sa stotožnil so závermi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 26.1.2019 sp.zn. 8Cdo/177/2017, podľa ktorého od publikovania judikátu R 37/2014 sa rozhodovacia prax ustálila v tom, že vtedy, keď došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby (prejednávaný prípad), treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Súd je teda názoru, že z dôvodu oslobodenia od obžaloby, žalovaný zodpovedá za nezákonné rozhodnutie o podaní obžaloby na žalovanú. Žalovanou uvádzané rozhodnutie Ústavného súdu č.k. II. ÚS 136/2013-50 bolo rozhodovacou praxou najvyššieho súdu prekonané.

16. Súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, že dôvodom zrušenia prvostupňového odsudzujúceho rozsudku odvolacím súdom bol právny názor, že v konaní sa má prihliadať na materiálny korektív upravený v § 10 ods. 2 Trestného zákona (Nejde o trestný čin, ak vzhľadom na spôsob výkonu činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná). Podľa názoru súdu je podstatný záver, že nešlo o trestný čin, konanie sa nestalo netrestným činom len na základe názoru odvolacieho súdu, ale bolo netrestné od začiatku. Uvedený § 10 Trestného zákona bol súčasťou zákona, nezmenili sa žiadne okolnosti, ktoré predtým neboli známe, ale bolo to tak od začiatku. Uplatnenie materiálneho korektívu neznamená, že protiprávnosť skutku zanikla, znamená len, že nejde o prečin a teda ani trestný čin, ale môže sa jednať o priestupok, či iný správny delikt.

17. Pokiaľ ide o výšku škody, žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1.545,40 EUR za 11 hodín právnej služby po 140,40 EUR, ktorá odmena bola medzi žalobkyňou a právnym zástupcom dohodnutá (pozn. súdu výpočtom ide o sumu 1.544,40 EUR). Súd vychádzal z ust. § 18 ods. 3 zákona č.

514/2003 Z.z., ktorý odkazuje na § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda žalobkyňa má nárok na náhradu škody spočívala v účelne vynaložených hotových výdavkoch a odmene za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta podľa ust. § 12 ods. 3 a 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Pokiaľ ide o úkony v trestnom konaní, žalobkyňa si uplatnila náhradu za 4 úkony vykonané v roku 2016, v roku 2017 5 úkonov právnej služby, a v roku 2018 za 3 úkony právnej služby, spolu vo výške 1.545,40 EUR. Súd vychádzal z toho, že základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, je jedna dvanástina výpočtového základu, ktorá v roku 2016 bola vo výške 71,50 EUR, v roku 2017 vo výške 73,66 EUR a v roku 2018 vo výške 76,75 EUR.

18. Žalobkyňa si neuplatnila v uvedenej sume náhradu za prípravu a prevzatie zastúpenia v trestnej veci, hoci na pojednávaní dňa 2.11.2022 uviedla, že i za tento úkon podľa vyhlášky by jej súd mal priznať náhradu, keďže predpokladaná hodnota tarifnej odmeny advokáta podľa vyhlášky bude nižšia ako žalovaná suma náhrady škody. Súd však uvádza, že daný úkon sa nenachádza vo vyúčtovaní za právne služby a zo spisu nevyplýva, že takýto úkon bol aj predmetom žaloby. Hoci tento úkon je nepochybne úkonom právnej služby v zmysle Vyhlášky, to ešte neznamená, že i bol žalobkyňou uplatnený v predmetnom spore a že bol reálne uhradený, že vznikol nárok na náhradu. Pretože súd je viazaný žalobou, nemohol prisvedčiť žalobkyni, že tento úkon bol predmetom žaloby o náhradu škody. uvedenú argumentáciu súd nepovažoval za návrh na zmenu žaloby, iba za využitie prostriedkov procesného útoku a obrany zo strany žalovanej.

19. Súd sa zaoberal účelnosťou vynaložených výdavkov, ktoré žalobkyňa preukázala jednak predložením Vyúčtovania za právne služby za obdobie rokov 2016-2018, ako aj potvrdením o zrealizovaní úhrad (čl. 15-19 spisu). Podľa názoru súdu sú špecifikované úkony právnej služby účelné a hospodárne, okrem Doplnenia sťažnosti z 30.8.2016. Súd posúdil Sťažnosť z 25.8.2016 a Doplnenie sťažnosti z 30.8.2016 za jeden úkon právnej služby. Skutočnosti uvádzané v podaní z 30.8.2016 mali byť súčasťou sťažnosti z 25.8.2016. Súd teda považoval za účelné úkony právnej služby: účasť na výsluchu, preštudovanie spisu, účasť na pojednávaní. Pokiaľ ide o účasť na výsluchu a účasť na pojednávaní, ktoré sú v rozsahu viac ako 60 min, menej 120 min., v zmysle § 14 ide o jeden úkon právnej služby (každé začaté dve hodiny).

20. Súd považoval za dôvodné trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie nasledovne:

- rok 2016: 3 (sťažnosť z 25.8.2016, účasť na výsluchu 26.10.2016, preštudovanie spisu 24.11.2016) x 71,50 EUR je 214,45 EUR + režijný paušál 3x 8,58 EUR = 24,74 EUR je spolu 239,19 EUR, navýšené o DPH 20% t.j. 47, 84 EUR je 287,03 EUR.

- rok 2017: 5 (návrh na vykonanie dôkazov z 20.5.2017, obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2014, 8.6.2017, 25.7.2017 a 24.10.2017) x73,66 EUR je 368,30 EUR + 5x režijný paušál 8,84 EUR vo výške 44,20 EUR, je spolu 412,50 EUR, navýšené o DPH 20% t.j. 82,50 EUR je 495 EUR.

- rok 2018 3 (doplnenie odvolania z 8.1.2018, obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa 14.6.2018 a 10.7.2018) x 76,75 EUR je 230,25 EUR + 3 x režijný paušál 9,21 EUR je 27,63, EUR spolu 257,88 EUR, navýšené o DPH 20%, t.j. 51,58 EUR je 309,46 EUR.

Spolu 287,03 EUR + 495 EUR + 309, 46 EUR je 1.091,49 EUR.

21. Súd uzavrel, že žalobkyňa preukázala existenciu nezákonného rozhodnutia v podobe uznesenia o vznesení obvinenia, na podklade ktorého bolo vedené trestné stíhanie žalobkyne, ako aj vznik škody, ktorá je v príčinnej súvislosti s vedením trestného stíhania. Škoda spočíva v zaplatení účelných trov právneho zastúpenia, ktoré vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie a boli reálne uhradené žalobkyňou, ako aj príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou. Žalobkyňa súčasne splnila podmienky ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., jej nárok bol predbežne prerokovaný. Žalovaná je zodpovedná za škodu spôsobenú žalobkyni vedením trestného stíhania, ktoré bolo skončené oslobodením spod obžaloby.

22. Keďže žalobkyňa má nárok na zaplatenie trov konania určených ako tarifná hodnota advokáta, súd výpočtom zistil, že žalobkyňa má nárok na náhradu škody vo výške 1.091,49 EUR. Vzhľadom na uvedené, súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni titulom náhrady škody sumu 1.091,49 EUR ako náhradu účelne vynaložených trov konania (vznikutej majetkovej škody) a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

23. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ust. § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dlužníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, zmeneného nar. vlády č. 20/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd žalobkyni priznal v súlade s ust. § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. i úrok z omeškania zo sumy 1.091,49 EUR vo výške 5% ročne od 24.6.2021 do zaplatenia, ako dňa nasledujúceho po doručení odpovede žalovanej žalobkyni k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Výšku úrokov z omeškania súd žalobkyni priznal v súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 a v danom prípade činí 5% z dlžnej sumy ročne.

24. Predmetom tohto konania je i zaplatenie sumy 8.000,- EUR s príslušenstvom ako nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobkyni tým, že bolo voči nej 25 mesiacov vedené trestné stíhanie pre skutok, ktorý nie je trestný čin a žalobkyňa musela vynakladať úsilie brániť sa, jej život bol ovplyvnený obavami z toho, či napriek beztrestnosti svojho konania nebude uznaná vinou. Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní 4.5.2021 vyplynulo že, len vyšetrovanie niekoho znamená ujmu na psychike, nie to ešte ďalšie ťahanie na súdoch, vypočúvanie. Nie je si vedomá toho, že by niekedy spravila protiprávnu činnosť, ktorá sa jej kládla za vinu. Poukazovala na tri roky trestného stíhania. Zrútil sa jej pritom celý svet. S malou dušičkou čakala keď bolo prvé odsudzujúce rozhodnutie, ako sa bude rozhodovať opätovne o jej trestnej veci. Proste zasiahlo ju to živelne, má problém s tým, že niečo, čo jej je predkladané, či skončí dobre alebo nie, má problém so spravodlivosťou. To, že bola odsúdená za trestný čin, potom ďalej aj oznamovala svojim deťom. Má pocit, či existuje spravodlivosť alebo či existovala v tej dobe spravodlivosť. Možno sa len zdá, že si prejdeme nejakým vyšetrovaním a potom trestným stíhaním, odsudzujúcim rozsudkom a potom nakoniec aj oslobodzujúcim, že to je proste nejaká etapa v živote, ale to, akým spôsobom to zanechá stopu na človeku a na mojej rodine v prvom rade, lebo ja som bola dospelý človek a ja to nejakým spôsobom som prežívala. Ona to prežije. Ale pre dve maloleté deti to, že mamka bola odsúdená, oni potom aj pochopili, že bola aj oslobodená, ale v prvom rade, že bola odsúdená, to aj v mojich deťoch nechalo hlboký následok. Žalobkyňa na doplňujúcu otázku súdu, že koľko trvalo trestné stíhanie, keďže žalobkyňa uviedla obdobie 3 rokov, uviedla, že si nepamätá presne, išlo o približne 3 roky. Na otázku, kedy začalo trestné stíhanie, uviedla, že sa snažila to vytesniť, pretože potrebujem žiť ďalej, takže fakt som si nepozrela obdobie od do.

25. Pre úspech v tejto časti sporu bolo rozhodujúce osvedčenie výšky vzniknutej ujmy, jej závažnosť, okolnosti za ktorých k jej vzniku malo dôjsť, jej následkov, ich závažnosti, a to tak ako to vyplýva z ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.. Náhrada nemajetkovej v peniazoch je viazaná na tvrdenie a preukázanie výšky ujmy s ohľadom najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. V tomto prípade vo vzťahu k náhrade škody v nemajetkovej sfére žalobkyne, t.j. nemajetkovej ujmy, sú podľa súdu splnené predpoklady pre jej priznanie, keď dôsledky nezákonne vedeného trestného stíhania sa prejavili v živote žalobkyne a boli v príčinnej súvislosti s vedeným trestným stíhaním. Iba samotné konštatovanie porušenia práva sa súdu nezdalo byť dostatočným zadosťučinením, keďže bezpochyby najmä po odsudzujúcom prvostupňovom trestnom rozsudku z 24.10.2017, ktorý bol síce zrušený odvolacím súdom 12.3.2018, musela žalobkyňa cítiť úzkosť, spočívajúcu v neistote o jej ďalšom osude. Trestné stíhanie spôsobilo žalobkyni stres. Už aj samotná dĺžka trestného konania v rozsahu 25 mesiacov za čin, ktorý nie je trestným činom (môže byť priestupkom, alebo správnym deliktom) súd považoval za okolnosť, ktorá odôvodňuje priznanie nemajetkovej ujmy, kedy teda nestačí samotné konštatovanie práva.

26. Súd uvádza, že zodpovednosť za neoprávnený zásah je založená na objektívnom princípe, to znamená, že sa popri neoprávnenosti zásahu do osobnosti danej osoby nevyžaduje zavinenie pôvodcu tohto neoprávneného zásahu. Pri náhrade nemajetkovej ujmy však musia byť splnené isté predpoklady vzniku zodpovednosti, a to: zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu (nemusi ísť o konkrétne porušenie, postačuje ohrozenie práv), vznik nemajetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy. Objektívna spôsobilosť narušiť alebo ohroziť právo chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka tiež znamená, že sa nevyžaduje vyvolanie následkov, a teda ani povinnosť žalobcu ich preukázať. Podľa názoru súdu výška nemajetkovej ujmy sa súdu zdala

byť dôvodná vo výške 2.500,- EUR vzhľadom na osobu poškodeného, závažnosť vzniknutej ujmy ako aj následkov a dĺžku trestného stíhania. Súd nezistil mimoriadne závažnú ujmu v súkromnom, či spoločenskom uplatnení žalobkyne, žalobkyňa ju ani netvrdila. Konštatovania žalobkyne o zásahu do jej práv a vzniknutej nemajetkovej ujmy sú vo všeobecnej rovine tvrdení, žalobkyňa naďalej vykonávala rovnakú prácu, netvrdila závažnosť následkov v spoločenskom uplatnení, jej trestné stíhanie nebolo verejnosti rozširované napríklad medializáciou a ani nešlo o trestné stíhanie porovnateľné so stíhaním s najzávažnejšími trestnými činmi, preto súd považoval za primeranú výšku 2.500,- EUR a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

27. Súd pri úvahe o primeranosti požadovanej satisfakcie musí vychádzať tak z celkovej povahy, ako aj z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu a za určitých kvalifikovaných podmienok poskytnúť osobe zadosťučinenie v peniazoch, pričom pri určení výšky vychádza zo zisteného skutkového stavu a opiera sa o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Primeranosť výšky nemajetkovej ujmy je podľa znenia § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. limitovaná stanovením hornej hranice odkazom na osobitné právne predpisy a mala by zodpovedať predstave spravodlivosti a slušnosti. V kontexte vykonaného dokazovania sa súdu zdala žalobkyňou požadovaná výška nemajetkovej ujmy ako nadhodnotená. Aj keď žalobkyňa poukázala na odôvodnenie nálezu Ústavného súdu SR, kde suma 620,- EUR za mesiac trestného stíhania sa nezdala neadekvátnou, rozhodnutie je individuálne, závislé od konkrétnych okolností, v tomto prípade súd nevzhladol okolnosti, ktoré by odôvodňovali úvahy o odškodnení nemajetkovej ujmy vo vyššom rozsahu ako priznaná suma.

28. O nároku na náhradu trov konania v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy bolo rozhodnuté podľa § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému voči žalobkyňi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% napriek tomu, že žalobkyňa nebola úspešná v celej výške požadovanej nemajetkovej ujmy, avšak uvedený nárok spočíval na úvahe súdu. O nároku na náhradu škody súd rozhodol podľa § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že zohľadnil úspech a neúspech strán sporu. Žalobkyňa požadovala škodu vo výške 1.545,40 EUR, súd je priznal sumu 1.091,49 EUR, žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 70,62 % a neúspešná v rozsahu 29,38%, pomer úspechu a neúspechu žalobkyne je 41,24%. Nakoľko bola žalobkyňa vo väčšej časti úspešná, súd jej voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania o škode v rozsahu 41,24%. Súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto spore.

30. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP, 355 ods. 1 CSP a 357 písm. m) CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) týkajú sa procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.